

Gün Batarken

– FikretY.Çavdar · 07 Ocak 2012

GÜN BATARKEN

Sığmaz olur gün batarken içim içime
Kanatlanıp gökyüzüne çıkasım gelir
Kartal gibi süzülerek kızıl göklerde
Yükseklerden yollarına bakasım gelir

Renkten renge girer ufuk güneş söndükçe
Benimle bir hüzünlenir mora döndükçe
Deli gönlüm isyan eder yari andıkça
Mor dağları aramızdan yikasım gelir

Kızılıklar kaybolup da akşam olunca
Hasret yakar yüreğimi yalnız kalınca
Bir de yarin mahzun hali akla gelince
Irmak gibi çağlayarak akasım gelir

Uzaklara gider ruhum sanki uçarak
Karanlığı deler geçer kanat açarak
İşte o an yare doğru ışık saçarak
Şimşek gibi parıldayıp çakasım gelir

Ayrılığın acıları dinsin isterim
Yüreğimde aşk ateşi yansın isterim
Beni gören bir top bulut sansın isterim
Duman duman yar üstüne çökesim gelir

Deniz küser aydınlıktan umut kestikçe
Yılmaz gibi kederlenir gece bastıkça
Tam bağrıma bir sam yeli vurup estikçe
Rüzgarlara dertlerimi dökesim gelir